

ikke om, at ogsaa Stattehyderne i Kommunerne ville være tilfredse med, at de komme ind paa at støtte deres Formænd paa denne Maade, thi en Kommune er jo ikke tjent med, at de gode Kræfter holde sig for meget tilbage, og at der tit stiftes Formænd for Sogneraadet. Derfor tør jeg trostlig være med til, at vi, da vi dog i Forvejen ere komne i alt Fald delvis ind paa det samme Princip, saaledes som Udviklingen er foregaaet, nu faa en klar Afgørelse af dette Spørgsmaal. Naar nu dertil kommer, som den ærede Ordfører har fremhævet, at man i de forskellige Amter bruger aldeles forskellige Maader at ordne dette Spørgsmaal paa — jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, da der i Betænkningen foreligger tilstrækkelige Oplysninger i saa Henseende. Man ser altsaa, at de forskellige Amtsråad optræde meget forskelligt med Hensyn til Spørgsmaalet om Medhjælp for Sogneraadetsformændene. Jeg synes derfor, at man, i Stedet for som nu udelukkende at gaa efter et Støn, efter hvad jeg har set, et uheldigt Støn, vilde staa sig bedre ved at komme ind paa mere ensartede Regler for disse Tilskud. Af den Grund er jeg særlig tilfreds med, hvad der er Udsigt til nu, efter som Udvalget har vist sig at være nogenlunde enigt, og i alt Fald er fremkommet med et samlet Forslag om at faa gennemført denne Sag, saa en fornuftig Forandring heri, som jeg ikke stønner kan afstedkomme nogen som helst Fare eller Ulempe for nogen, men som frigør Sogneraadet for i Anledning af rene Ubetydeligheder — det er jo kun ubetydelige Summer, der er Tale om til Medhjælp — i hvert enkelt Tilfælde at henvende sig til Amtsråadet, idet den tillader Sogneraadet indtil en vis Grænse at tage Bestemmelse om disse Summer selv. Jeg skal bemærke, at f. Eks. i Frederiksborg Amt — det kan man jo godt oplyse — stiller Sagen sig for Tiden saaledes, at de Summer, som nu i samtlige Kommuner der anvendes til Medhjælp til Sogneraadetsformændene, vil efter det, som Frederiksborg Amtsråd sidst har bestemt, blive vmtrent 11 Dre pr. Individ. Dersom dette lille Lovforslag bliver gennemført med den Begrænsning, som er foreslaaet fra Udvalgets Side, vil det kun blive 4 Kommuner, der behøve at henvende sig til Amtsråadet. Dette synes mig at være en ganske heldig, simpel, naturlig og praktisk Ordning, thi Amtsråadet kan dog ikke have nogen Interesse af at faa alle disse mange Smaasager til Afgørelse. Naar Forholdet er saaledes, at der maaste kunde være enkelte Kommuner, der kunde have nogen Tilbøjelighed til at gaa for vidt, mener jeg, at det er ganske naturligt, at Amtsråadet

faar saadanne enkelte Spørgsmaal under Overvejelse; i en saadan Ordning ser jeg nemlig en naturlig Begrænsning og Sikkerhed for, at der ikke kan ske noget Overgreb eller Misbrug fra nogen Side. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sag nu, da den ærede Ordfører jo er fremkommen med tilstrækkelige Udtalelser derom. Jeg glæder mig over at have hørt, at den højtærede Minister nu stiller sig velbilligt, saa at der nu kan være Udsigt til, at dette lille simple og bestedne Spørgsmaal virkelig kan blive ordnet paa en fra de forskellige Standpunkter betragtet tilfredsstillende Maade. Jeg tror for Resten, at den højtærede Minister har Ret, naar han gaar ud fra, at man de fleste Steder vil benytte sig af denne Ret, som Forslaget hjemler, og gaa op til den Grænse, som er sat deri for Tilskuddet, men det vil ikke ske i alle Tilfælde, og selv om det sker, kan jeg ikke se, at der skulde ligge nogen Fare deri, da man, naar man vil gaa over denne Grænse, skal henvende sig til det overordnede kommunale Raad, Amtsråadet; dette er for mig en fuldkommen tilstrækkelig Garanti for, at der ikke kan ske Misbrug eller Overdrivelse. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget og udtale det Haab, at det maa lykkes endog saa i den korte Tid, vi have tilbage af denne Samling, at gennemføre dette lille Spørgsmaal, der nu har vakt Opmærksomhed rundt omkring. Jeg tror, at det er en Lov, der vil blive modtaget med Tilfredshed af samtlige kommunale Styrelser, saa vel som af alle dem, der have særlig Interesse af, at de kommunale Sager blive styrede saaledes, at der virkelig sker fuld Retfærdighed til alle Sider. Sogneraadene ville saa selvfølgelig kunne vente at faa Formænd, som ikke ville gaa deres Vej, saa snart den Periode er udløbet, for hvilken de ere valgte, og Sognets Behøvere ville ogsaa selv være fuldt interesserede heri. Jeg tillader mig derfor at anbefale denne lille Sag og haabe paa dens Gennemførelse endog saa inden Forløbet af de 14 Dage, der endnu ere tilbage af denne Samling.

J. Sage: Jeg har blot bedt om Ordet for at motivere den for nogle maaste paa-faldende Enighed, der har været i Udvalget om denne Sag. Det staar for mig saaledes, og jeg tror her ogsaa at kunne tale paa mine Meningsfællers Vegne, at man vel kan opløse det Spørgsmaal, hvorvidt der overhovedet skal gives Wederlag for Udførelsen af saadanne offentlige Forretninger, som man vælges til ved Medborgeres Tillid for nogle Aar ad Gangen for saa at være fri og rømme Pladsen for andre. Det samme er jo